

Aşık Tolgacan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.12.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anadolu Türküsü

Asırlardan beri bize anasın
Sen kara gün görme sakın,ölürüm
Kucağında büyütüpte besledin
Haine süt verme sakın,ölürüm

Bahçelerde gonca gülün yeşersin
Sen imanla dolup dolup taşarsın
Kalmaz hiç bir dert hepsini aşarsın
Yareme tuz sarma sakın,ölürüm

Şevkat ile kucakladın şehidi
Şahadetin çokca oldun şahidi
Anaların sesi bin bir ah idi
Kor ateşi karma sakın,ölürüm.

Tolgacan'a ana oldun,yar oldun
Sevdan ile yüreğimde kor oldun
Asırlardır,yıllardır hep var oldun
Bir an bile durma sakın,ölürüm

Aşık Tolgacan

Davacı

Hani diyordun ya "sensiz olamam"
Şu öksüz yıllarım davacı senden
"Beni bu denli çok seven bulamam"
Verdiğim güllerim davacı senden

Sanırdım ihanet fikri gütmedi
Menfaat bekleyip tamah etmedi
Meteliğim yoktu sevgim yetmedi
Tuttuğun ellerim davacı senden

Bu muydu kalbime biçtiğin cefa
Bekleyemem artık senden bir vefa
İstemedem olsa bile her defa
Geçtiğin yollarım davacı senden

Kurtulmak isterim yana yakıla
Gelir miydi hasret bir an akıla
Bir tebessümle utana sıkıla
Sardığın kollarım davacı senden

Aşık Tolgacan

Ellerin Kır Çiçeđi

Ellerin kır çiçeđi o serin meltemlerde
Tüm masumiyeti ile çekingence titreyen
Sanma beni bir kaktüs umursamaz çöllerde
Ve sanma umutsuzca vuslatını bekleyen

Ellerin kır çiçeđi o serin meltemlerde
Ellerimi sımsıcak duygular ile kavrayan
Senin sıcaklığın yok o vefasız güllerde
Ve benim seni güller tarlasında arayan

Ellerin kır çiçeđi o serin meltemlerde
Şömine sıcaklığı ile ısıtıyor gözlerin
Kıskanıyorlar seni ateş hatta küllerde
Alevlendiriyorlar o bi biçare közlerin

Ellerin kır çiçeđi o serin meltemlerde
Masum yapraklar solgun dalların ise kırık
Gönlümü yatıştıran tatlı tebessümlerde
Tolgacan'a hediye yarım kalan mutluluk

Aşık Tolgacan

Haçeri

O sözlerin öyle vurdu gönlümü
Kalbe soktun kör haçeri haçeri
Kalleşindir kahpece dost öldürmek
Alçaklardan sor haçeri haçeri

Paslı haçer ki yerinden çıkmıyor
Dostun eli uzanıp ta sökmüyor
Vurulmuşum mertçe kanım akıyor
Dosttan yemek zor haçeri haçeri

Uğradığım ihanet ki kanımda
Zehir gibi taşıyorum canımda
Her an bekler ölüm gibi yanımda
Yüreğime sür haçeri haçeri

Uzanır mı bir dost eli tasama
Sevgi tuzu eker mi ki aşıma
Tolgacan'ın dosttan kara bahtına
Katil gibi vur haçeri haçeri

Aşık Tolgacan

Kaçık

Gözlerinden düşen o son damlayı
Kalbe zehir diye içireceğim
Bozdun kavlimizi verdin infazı
Sevdanı gönlümden göçürecekim

Gülüşün ummanda ölümcül ada
Kaçabilen yoktur fani dünyada
Zamanmış derler en gaddar cellada
Anıları tek tek biçirecekim

Zehirli bakışlar sinsî simada
İhanet bezenmiş gezer semada
Hayaller yüklenmiş kırık kanada
Koyup hatıranı uçuracağım

Tolgacan tütersin her bir esende
Kalbi kırık bir aşk yırtık kesemde
"Unuttum artık sen yoksun" desemde
Korkarım aklımı kaçıracağım

Aşık Tolgacan

Ne Güzel

Girip öz bağına kaldığım dilber
Ak tenin üstünde hızma ne güzel
Rüzgâra meyletmiş zülfün telleri
Allı pullu örten yazma ne güzel

Hasretin dağladı gönlüm çırada
Derde derman olur görsem arada
Güzelliđin destan olmuş yörede
Sarıp ince belin gezme ne güzel

Geldi muhabbetin han ocađıma
Baharlar getirdi viran bađıma
Başım koyduğumda, göz kapağıma
Selvi boylum resmin çizme ne güzel

Aşık Tolgacan'ım yanıyor sine
Sevdan yüređimi etti rehine
Nokta benlidir ak gerdan üstüne
Ay gibi inciler dizme ne güzel

Aşık Tolgacan

Ne Olur Gücenme

Ne olur gücenme nazlı sevdiğim
Gidemem bu yolda iz olur deyi
Dil vurur gönlümü zar'a düşürür
Süzemem gözlerin söz olur deyi

Yüreğin sevdamin son hanı gibi
Bir kuşku gönlümün ihvanı gibi
Has bahçe gülünün zamanı gibi
Deremem sevdayı naz olur deyi

Kalemime dahi vermem tarifi
Nic'olur hali dert bilen arifin
Sana demem yaktı kaşı hilâlin
O ceylan yüreğin köz olur deyi

Âşık Tolgacan'ım kederli günde
Tatlı tatlı allar gördüm ak tende
Dualarım odur levh ü kalemde
Seninle yolumuz çiz olur deyi

Aşık Tolgacan

Nidem

Çıkmiş idim avcı gibi seyrana
Hoşca şivekâra vuruldum nidem
Mah cemale mihman gamze içinde
Ben bir gülizara vuruldum nidem

Eğleştı cananım çeşme başında
Aşkın zehri vardır kalem kaşında
Yandı yüreciğim yar ataşında
Habersiz dildara vuruldum nidem

Tolgacan'ım viran hana benziyor
Sekişi ürkek ceylana benziyor
Dalında goncalar ona benziyor
Türlü müşkibara vuruldum nidem

Aşık Tolgacan

Niye

Niye aldın gönlümü söktün yerinden
Madem ki hiç mi hiç sevesin yoktu
Kanmazdım o zaman tatlı sözüne
Bilsem yar yerine koyasın yoktu

Çiçek nerde söyle arı nedir ki
Bir sermaye toprak varı nedir ki
Şunca zaman gönlüm kârı nedir ki
Yaktında kıymetten sayasın yoktu

Verip gözlerime seni yağdırdım
Derdim ile söze boyun eğdirdim
Mızrabım ağlattım tele sıgdırdım
Seninse gönlüme sığasın yoktu

Aşık Tolgacan'ım gurbet ilinden
Hallerini duysam aşkın yelinden
Koparsam gülleri bülbül elinden
Sarıp koklamaya hevesin yoktu

Aşık Tolgacan

Olmasa

Yüce dağın kışı kış olur muydu
Başta pare pare duman olmasa
Kim unuttururdu onca acıyı
Dur diyemediğin zaman olmasa

Uymayasın sakın cahil sözüne
Ayağın alıştır kamil izine
Nur dolar mıydı ki gönlün özüne
Gönülde aşk ile iman olmasa

Gönüller bir olsa inan aşk olmaz
Beyanım sohbeta söze meşk olmaz
Tolgacan tatlı dil gönle köşk olmaz
Gönül denizinde liman olmasa

Aşık Tolgacan

Ŗikayet

Ne olur sevdiğim sorma halimi
Seni sana nasıl Ŗikayet edem
Vurdun gönlümü lâl ettin dilimi
Seni sana nasıl Ŗikayet edem

Gölümdün arıdan daim sakındım
Ne bir gün ağladın ne de yakındın
Yüreğime en son hañer dokundun
Seni sana nasıl Ŗikayet edem

Yanakların gamze gül mü giyindi
Ŗeker mi dillerin bal mı giyindi
Tolgacan hiç böyle hal mı giyindi
Seni sana nasıl Ŗikayet edem.

AŖık Tolgacan

Vefasıza

Ey vefasız sevdiğim bir günden güne
Şu garip halimi sormadın benim
İstirap yüklendi körpe goncama
Gizledin güneşim vermedin benim

Bazı coşup seller gibi taşsam da
Umut edip ardın sıra koşsam da
Yüce dağlar delsem çöle düşsem de
Sevdalı gönlümü görmedin benim

Tolgacan'ım her gün derde yürüdü
Hazanın gönlümü sardı bürüdü
Taze umutlarım bir bir çürüdü
Şu kör talihimi kırmadın benim

Aşık Tolgacan

Zincir Vurdum

İndirdim kepenkleri kapandı aşk dükkanı
Bülbülleri ağlatan gülüne zincir vurdum
Tükendi tatlı sözler kalmadı bal kovanı
Sevda çalan sazımın teline zincir vurdum

İlgıt ılgıt yel iken esiyordum başında
Dans ediyordum aşkın ritmi ile saçında
Gönlümün coşkunu akan aşk nehrinin içinde
Istiraptan çağlayan seline zincir vurdum

Tolgacan nerde geçen güzelim günleriniz
Mazi mi oldu nazlı yar ile dünleriniz
Her anı sevgi dolu aşk dolu anlarınız
Terk edip de gittiği yoluna zincir vurdum

Aşık Tolgacan